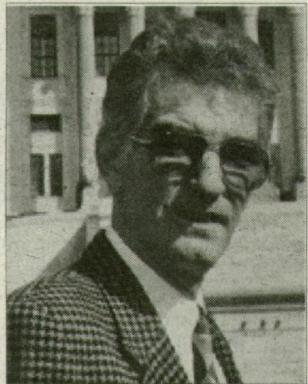

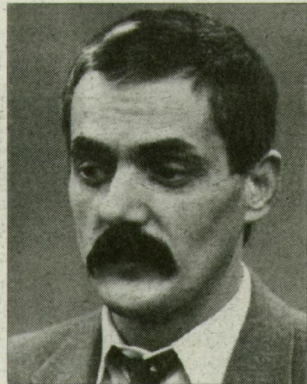
Kik közül választhatunk a második fordulóban?

1. sz. választókerület | 2. sz. választókerület

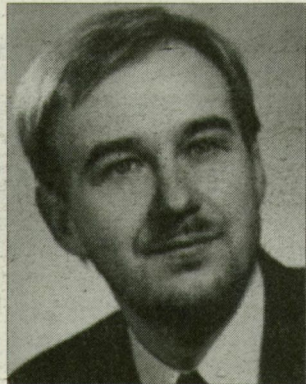
Annus József
(MSZP)

Püspöklélén (Maroslele) születtem, Szegeden lakom, a Tiszatáj főszerkesztője vagyok. Falusi tanítóként kezdtem, újságíró, író lettem. Prózaíró vagyok. Nyolc könyvem jelen meg. Közel negyed százada dolgozom a Tiszatájánál. Volt 2-3 éves megszakításom, amiről az elmúlt rendszer politikája tehet. Feleségem pedagógus, két gyermekem már felnőtt. Amikor 1989-90-ben úgy határoztam, hogy írói-irodalomszervezői munkám mellett az aktív politikai cselekvésben is szerepet vállalom, elsősorban természetesen a magyar kultúra évezredes értékeinek őrzése és további gyarapítása lebegett célként a szemem előtt. Igen, mert erős meggyőződésem volt (és marad mindörökké), hogy az Ady-álmodta „kulturális magyar” nélkül ez az ország soha nem tud felkapaszkodni a becsült európai népek családjába. Gazdasági életünk rendbetétele nélkül nem tudjuk támogatni sem a kultúrát, sem az oktatást, de nem tudjuk megállítani az elszegényedők további zuhanását sem.

Dr. Mózes Ervin
(SZDSZ)

Születésemtől kezdve szegedi polgár vagyok. Harminc éve élek a választóközségben. Feleségem, két leányom, lakásom, munkahelyem, rokonaim, barátaim, sportársaim, ismerőseim és emlékeim is ide kötnek. Ismerem a lakótelepen élők gondjait, magam is 23 évig éltem ott. Látom a város peremkerületeiben, illetve a községekben lakó állampolgárok napi nehézségeit, gyakran vagyok közöttük, s velük utazom. Gyermekeim tanulók, lassan pályakezdek. Családom bérből és fizetésből él. Rokonom nagy része sajnos kénytelen nyugdíjas. Kiterjedt baráti köröm nyitottá tesz társadalmunk minden problémája iránt. Van közöttük munkanélküli, nehéz sorsú rokkant, de keményen dolgozó vállalkozó is. Negyvenéves élettapasztalat, húszéves munkavisszony, tízéves közigazgatási jogász múlt, s több jelentős ultramaratonni futósiker van mögöttem. Nem hátra nézek azonban, hanem valamennyiünk jövőjét szeretném építeni.

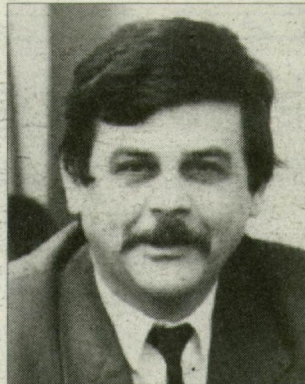
Póda Jenő
(MDF)

Póda Jenő nevét 1989-ben ismerhette meg Szeged közvéleménye. A Szegedi Ellenzéki Kerekasztal vezetőjeként, a rendszerellenzéki pártok képviselőivel együtt szemben ül az MSZMP városi vezetőivel. A békés átmenetről, a szegedi rendszerváltoztatás folyamatairól vitakoztak – a nyilvánosság előtt. A fiatal programtervező matematikus a Magyar Demokrata Fórum és a szegedi Körgát Klub tagjaként lépett a város politikai színpadára. 1990-ben, 30 évesen jut a parlamentbe – kormánypárti képviselő lesz. A Honvédelmi Bizottság tagjaként támogatója a Varsói Szerződés feloszlásának, a megszálló szovjet csapatok kivonásának, a déli határszakasz biztonsága megteremtésének. Közben a parlament először a Honvédelmi Bizottság titkárának, majd alelnökének választja. Igennel szavaz a részleges kárpótlásra, az 56-os háborús bűnösök jogszerű felkutatására, a szociális piacgazdaság megteremtésére, a nyugdíjak értékállóságára és az egyházi ingatlanok visszaadására.

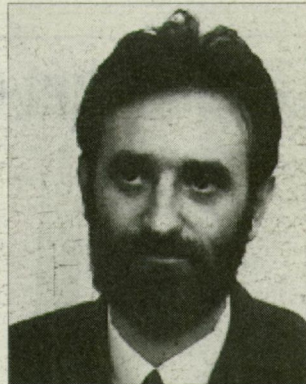
Balogh László
(MDF)

Szegedi vagyok. 1957-ben születtem. Egy hagyományörző faluban, Bátyán nevelkedtem, ahol még a legvadabb rákosista időben sem sikerült eltörölni az iskolai hitoktatás. Nekem magától értetődő volt, hogy a középiskola után a Római Katolikus Hittudományi Akadémia civil szakára jelentkezem. Öt évet jártam ide, és elsősorban történelmet hallgattam. Az egyetemen találkoztam olyan emberekkel, akik kapcsolatban álltak rendszerellenes szervezetekkel. Természetesen éreztem, hogy csatlakozzak. Az illegális sajtótermékek előállítására 1979-ben működtettem egy nyomdát, amelyben sok akkori tiltott kiadvány készült. Többek között Duray Miklós pozsonyi nyomdáját is én segítettem fölállítani. Szegeden a Magyar Televízió operatőreként dolgoztam, amikor megtörtént a rendszeromlás. Ekkor az MDF alapító tagjaként önkormányzati képviselő lettem. Barátaimmal 1991-ben létrehoztuk a Közélet nevű értéktörző havilapot, amelynek főszerkesztője voltam mostani jelölésemig.

Dr. Géczi József
(MSZP)

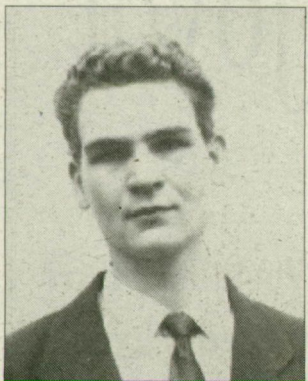
A Kiskunságból származom. Pusztamérgesen jártam általános iskolába. Szegeden érettségiztem, a Radnótiban, jogi diplomámat a József Attila Tudományegyetemen szereztem. Dorozsmán lakom, feleségem gyermekszakorvos, fiam gimnazisták. Békés átmenet, demokrácia, kijutás a válságból, gazdasági-társadalmi felemelkedés – ezek a célok vittek 1988–89-ben a politikába. Akkor is, ma is úgy gondolom, hogy mindez nem válósulhat meg a demokratikus baloldal újjászületése nélkül. Mi szocialisták – Horn Gyulával, Szűrös Mátyással, Békési Lászlóval és sok ezer társunkkal együtt – tettük, ami erőnkől tellett. Célom, hogy a térség érdekei erősebben jelenjenek meg a Parlamentben. Állandó kapcsolat az emberekkel, az érdekképviselletekkel, az intézményekkel, az önkormányzatokkal, a munkavállalókkal, a vállalkozókkal.

Dr. Kohán József
(SZDSZ)

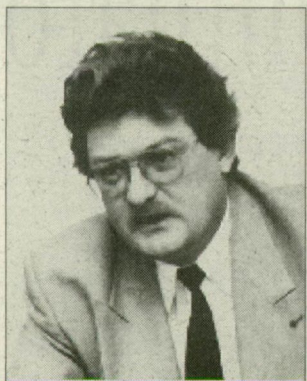
1955-ben születtem, feleségem jogász, két kisfiunk van. Kecskételepen kezdtem el iskolába járni, végig kitűnő eredménnyel tanultam. 1979-ben „summa cum laude” minősítéssel végeztem a SZOTE Általános Orvoskarán. Fél évig dolgoztam a kiskunhalasi kórház urológiai osztályán, majd 1980 áprilisától a SZOTE Bőr-klinikáján. 1984-ben szereztem meg a bőr-nemigyógyász-kozmetológus szakvizsgát, s lettem egyetemi tanársegéd. Másfél évig dolgoztam az égés-plasztikai osztályon, több mint két évig vezettem a bőrklinika ambulanciáját. 1989 decemberében alapítottam meg a „CURE” Orvosi, Utaztatási Kereskedelmi Kft.-t, melynek első ügyvezetője voltam, s ahol azóta is gyógyítom a betegeket. Számos ismeretterjesztő cikket írtam, iskolákban, klubokban tartok előadásokat, tanfolyamokat. 1993 óta tagja vagyok az IPOSZ Kosztetikus Mestervizsga Bizottságának. 1994. január 22-től függetlenül, SZDSZ támogatással indultam az országgyűlési képviselő-választásokon.

3. sz. választókerület

Botka László
(MSZP)

Huszonkét életévemmel én vagyok a legfiatalabb azon képviselőjelöltök közül, akik az Önök bizalmát igyekeznek elnyerni a közelgő választásokon. Sokfélék vagyunk ugyan nyugdíjasok és fiatal családok, munkanélküliek és vállalkozók, munkások és értelmiségiek, de problémáink csak együtt kezelhetőek. Senki életéből nincs még négy vagy nyolc, esetleg több év végig gondolatlan gazdasági kísérletekre, újabb csalódásokra. Szegeden kiemelkedően fontosnak tartom az oktatásügy és a mezőgazdaság fejlesztésének gyökeresen új megközelítését, a lakótelepi élet körülményeinek érzékelhető javítását. Az oktatásban meg kell őriznünk eddigi értékeinket. Új jogi szabályozással kiterjesztenünk a tanszabadságot, biztosítani az esélyegyenlőséget. Mindenekelőtt azonban jelentőségének megfelelően kell megbecsülni a pedagógustársadalmat. A mezőgazdaságban ösztönözni kell a racionális gazdálkodás új közösségi formáit.

Dr. Bratinka József
(MDF)

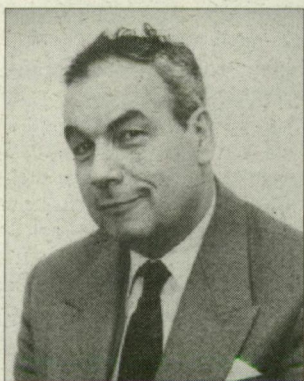
Bratinka Józsefet nem kell bemutatni Szegeden. Neve hamar ismertté vált 1988 ősze, az MDF megalakulása óta. Részt vett Raffay Ernő időközi választási kampányában, szónoka volt szegedi Lenin-szobor „letakarási” akciójának, transzparensre frott nevét a Károlyi utcán forgatta a márciusi szél 1990-ben. Azóta is látjuk-halljuk beszélni az Aradi vértanúk terén, Budapesten, Strasbourgban vagy Brüsszelben, és legutóbb a szegedi kopjafa mellett, Antall József halálakor. 42 éves tanár, nyelvész, Magyar–francia szakot végzett a szegedi egyetemen, az utolsó évet a párizsi École Normale Européenne ösztöndíjasaként. Hazatérve a magyar nyelvtörténet oktatója lett a JATE Bölcsész Karán. 1990-ben az MDF városi képviselőjelöltje, majd országgyűlési képviselőnek választják. Mint magyar delegációvezető, munkájával számos nemzetközi elismerést és tisztséget szerzett: alelnökké választották az EBEÉ (Helsinki folyamat) parlamenti szervezetében, 1994 januárjában újraválasztott alelnöke az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének.

Rózsa Edit
(SZDSZ)

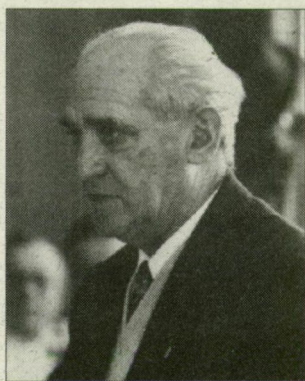
1985-ben a hivatalos pártjelölttel szemben választották meg. Munkámat igyekeztem függetlenül végezni, felkészülésemben független szakértőket vontam be. Hosszú idő után érkeztém, hogy képviselői munkámat főállásban láthassam el. Negyven év után én voltam az első képviselő, aki önálló indítványt nyújtott be. A választójogi törvény vitájában azt indítványoztam, hogy a jelölteknek ne legyen kötelező elfogadni a Hazafias Népfront programját. Az elmúlt négy év során 34 felszólalásom volt a Parlamentben. Többek között az én indítványomra jött létre az ifjúsági és sportbizottság, képviselőtársaimmal önálló törvényjavaslatot nyújtottam be a társadalmi szervezetek költségvetési támogatásáról, vagy a nyugdíjmelésről. Intézkedéseket sürgettem a közbiztonság javítására, képviseltem a régió érdekeit a területfejlesztési vitában. Interpelláltam többek között a gyermekétkeztetés, a Virág cukrászda privatizációja, a tápai komp tárgyában, legutóbb pedig az alvóli méreteken ügveben.

4. sz. választókerület

Hajdú János
(MSZP)

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy politikai életem mindig a legnagyobb nyilvánosság előtt zajlott: tehát mindenki tudja, ki voltam. Képviselőjelöltnek a szocialisták azért hívtak, mert úgy találták: gazdasági és politikai ismereteim, hazai és nemzetközi tapasztalataim, a mai helyzetből kivezető útról vallott nézeteim és törekvéseim alkalmassá tesznek csongrádi (megyei és városi) érdekek kiszámítására és képviselésére. Tisztességgel azokára is, akik netán nem rám szavaznak. A helyzet, melyben döntenünk kell, voltaképp roppant egyszerű: aki 1990-ben elment választani, csak azt tudta, hogy nagy változásokat akar. Azt, hogy melyik párt és milyen emberek lesznek képviselők, az a szavazó nem tudta. Hónnan is tudhatták volna?! Emiatt maradtak olyan sokan távol a szavazástól! Az elmúlt négy évben a többség életében a korábban soha nem tapasztalt válságok, elszegényedés, s ami a legrosszabb, a jövőbe vetett remény elpárolgását hozta a koalíció.

Ozsvár Zoltán
(FKGP)

1925. szeptember 28-án születtem Csongrádon, hatodik gyermekként. Szüleim gazdálkodók voltak. Alapfokú iskoláim elvégzése után Szarvason, majd Debrecenben végeztem mezőgazdasági tanulmányaimat. Mint mezőgazdász, 1960-ig gazdálkodtam saját földemen. 1959 karácsonya előtt elvették földem, házam, és földönfutóvá tették. Budapesten az iparban helyezkedtem el, hogy el tudjam tartani családomat, és négy fiúgyermekemet. Ez idő alatt szereztem meg lakatosmesteri okleveletem is. 1951-ben MUSZ-os katonának hívtak be, 1957-től internáltak. A kommunista pártnak nem voltam tagja sohasem. Ma, mint a legtöbb nyugdíjas, szerényen élek és eszmei hűséggel harcolok egy szebb, jobb és boldogabb, igazságos magyar életért. Politikai programom főbb elemei: településfejlesztés, a magántulajdon szentsége, a létbizonytalanság megszüntetése, a termelők és fogyasztók közötti kancsalarú kialakítása

Pászti Tóth Gyula
(SZDSZ)

Pászti Tóth Gyula vagyok, Szegeden születtem 1941-ben, értelmiségi szülők gyermekeként. A II. világháború szét-szórta családjunkat. Szobafestő-nek tanultam, és 1964-ben kis iparos lettem Szentesen. 1983-ban építőmérnöki diplomát szereztem. Két gyermekem van: leányom főiskolai hallgató, fiammal, vejemmel (mindketten építőmérnökök) tervező és kivitelező családi vállalkozásunkban dolgozunk. Négy éve veszek részt képviselőként Csongrád önkormányzatának munkájában, s a város küldötteként ugyanennyi ideje a megyei közgyűlésben, amelynek (társadalmi megbízásban) alelnöke, illetve mára tanácsnoka vagyok. Mint a megye egyik szakbizottságának elnöke, részt veszek a megye területfejlesztési munkáiban és a térség idegenforgalmának szervezésében. Ez többek között magában foglalja a közúthálózat-fejlesztést, energiaellátást, környezetvédelmet és hírközlés helyzetének javítását, különös hangsúllyal Ópusztaszer és térsége fejlesztési tervére.